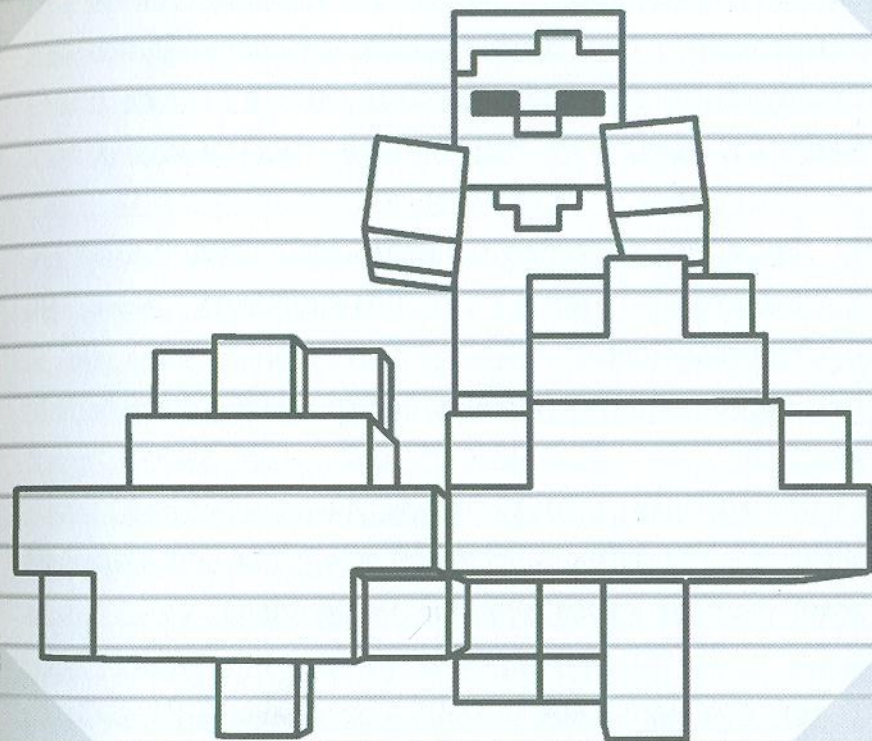

Вівторок

A-
A-A! Ось це гірше, ніж НЛО!

Ага, така моя перша реакція на новий світ Майн-
крафта. Я був тут усього п'ять секунд, а вже хотів
піти! Б'юся об заклад, ви б теж захотіли піти, якби
перелякалися до смерті!

Дозвольте почати із самого початку... Кількома
секундами раніше я розгорнув книжку «ВІДЬОМ-
СЬКИЙ МАЙНКРАФТ!» на летючому книжковому
столику в будинку-НЛО. Я думав, що знайду щось
заплутане і, мабуть, страшне, але геть не очікував,

що опинюся посеред темного моторошного лісу
перед...

ВЕЛИЧЕЗНИМ ЗОМБІ!

Я не міг у це повірити! Та штука була буквально вищою за дерева! У мене спрацювали інстинкти виживання, і я негайно сховався за найближчим стовбуром. Я почекав десь п'ять секунд і почав перебирати в пам'яті чекліст нападів гігантського моба.

1. Громоподібні кроки, що наближаються до мене? Ні.
2. Велетенські ноги, що розчавлюють мене на млинчик? Ні.
3. Здоровезні руки, що відривають мене від землі? Ні.

Після того як я знову почав дихати (майже) нормально, я повільно роззирнувся. Так, гігантський зомбі все ще стояв там. Ні, не нападав.

І тут я відчув себе якимось дурником. Розумієте, відтоді, як мене таємничим чином затягнуло всередину гри Майнкрафт, я мандрував зі світу в світ, розгортаючи книжки на летючих книжкових столах. Кілька разів я опинявся в новому світі перед якоюсь гігантською твариною: собакою, котом чи кроликом. Тоді я лякався, бо думав, що велетенська тварина ось-ось нападе на мене. І щоразу ця тварина виявлялася будинком. Мені було соромно.

І звісно ж, те саме сталося й тут! Добре, що Дірк-ідіот не бачив, як я знову злякався! Він би досі качався підлогою й сміявся б із моєї довірливості. Очевидно, що гігантський зомбі, який нависав над верхівками дерев переді мною, був зомбі-**ДОМОМ**. Скільки разів мені потрібно було повторити, щоб зрозуміти це? (Гадаю, багато.)

Я вирішив перевірити будинок, перш ніж робити щось інше, на випадок, якщо буде складно знайти двері. (Гей, таке вже траплялося.) Я спробував піти просто до зомбі-дому, але ліс виявився надто густим. Дерева були нижчі, ніж у джунглях котячого світу, але набагато товстіші, та ще й гачкуваті. Іноді тіні під густим покривом листя були такими глибокими, що я ледве бачив вузьку стежку, якою йшов. Деякі місця були такими темними, що я боявся, чи не з'являться натовпи мобів! А я був до цього **НЕ** готовий!

На щастя, я не натрапив на жодного моторошного кріпера й благополучно дістався зомбі-дому. Він видався ще більш схожим на справжнього зомбі, коли я підійшов до нього впритул. Якби

скидалося на велику пласку коричневу парасольку. Тоді я зрозумів, що це був величезний коричневий гриб! Це змусило мене замислитися, чи **ВСЕ** в лісі виростає до гігантських розмірів. Усе, що я знав напевно, — це те, що я не хочу більше зустрічати гігантських мобів!

Я пішов далі. Зрештою, мені вдалося знайти невисоке дерево з дивним червоним листям у білий горошок. Придивившись уважніше, я зрозумів, що насправді це був гігантський мухомор! Дивно, еге ж? Коли я обійшов гриб з іншого боку, то побачив дерев'яні двері! Це був грибний будиночок! (Ну, він більше скидався на грибну хатинку.)

Усередині стояли верстак і піч, на стіні висів смолоскип. Там навіть була велика скриня! Це набагато краще, ніж будь-який аварійний сховок!

Мені пощастило, що я знайшов грибну хатинку саме тоді, коли вона була так потрібна. Незабаром настала ніч, а разом із нею повилазили мобі!

Ось просто зараз я чую стогони зомбі, цокання скелетів і навіть скрегіт павучих лапок. Але вони всі зовні, а я в безпеці всередині! Ніколи не думав, що мене врятує чудернацький гриб!

Оскільки в грибній хатинці немає ані ліжка, ані бібліотеки з летючим книжковим столом, я припускаю, що це запасна робоча кімната, така сама, як земляна хатинка у світі НЛО. Закладаюся, що десь поблизу є ще один більший і вигадливіший будинок. (Сподіваюся.)

Завтра починається полювання на будинок!